

nantslovsforlaget indeholder, maa jeg desværre sige, at det er den, at Indtægterne synes at have Tendents til at vige, eller i alt Fald at blive staaende, hvorimod Udgifterne ifølge den dem iboende reformatoriske Bevægelse have en stærk Tendents til at stige." Det er en Fordeel for os, naar Finantsbestyrelsen holder sig det klart for Die, hvordan Stillingen er, og om der ogsaa kan disputeres om, hvorvidt den Balance, Finantsministeren opstiller, er den rigtige eller ikke, troer jeg, at man ikke iaar behøver at anvende lang Tid til at opstille Resultatet paa forskjellige Maader. Var Resultatet saadant, at vi kunde slaae os tiltaals dermed, troer jeg ikke, at den høitærede Minister vilde have givet os dette mørke Billede af vor finantsielle Stilling; men jeg skal gjøre den Bemærkning til Resfærdiggjørelse for den ærede Finantsminister, at man ved en upartist Betragtning af Stillingen maa komme til den Anskuelse, at det ikke er Finantsministerens Bestyrelse af Rigets Finantser, hvori Ulykken stifter; det er en Regjeringsgrundfætning, et Regjeringsystem, som gjør sig gjældende, og Lovgivningsmagten i sin Heelhed har været medvirkende til det Resultat, der ligger for. Den lovgivende Magt har vedtaget en Hærplan, som ekstraordinært og ordinært iaar kræver en Udgift af omtrent 6,750,000 Rd. De, der ikke have kunnet afvende dette, hvilket jeg anseer som en Ulykke for vort Land, have trøet, at der maatte gaaes andre Veie for at skaffe Landet Kræfter til at bære den Byrde, som saaledes blev lagt paa dets Skuldre, og jeg kan sige, at jeg ogsaa har havt min Part i, at der fra en anden Side er gjort store Krav til Statskassen, navnlig til Bygningen af Jernbaner, i hvilke vi see et Middel til at udvikle Landets Kræfter saaledes, at der virkelig er stærke Skuldre til at bære de store Byrder. Lad os anslaae det, der iaar bruges dertil, omtrent til 2,300,000 Rd., da have vi de 9 Millioner, som udgjør det vanskelige Punkt for vor finantsielle Tilstand. Jeg troer ikke, at der vil kunne raades Bod paa denne Tilstand, før man vender tilbage til en mere ædruelig Betragtning af Danmarks Magtstilling; naar det er fæet, troer jeg, der

kan bringes Balance i vort Lands Finantsvæsen, men ikke før. Smidlertid har jeg desværre efter den Begejstring, der paa mange Steder ogsaa i Pressen for Tiden hersker for Slevigs Tilbageerobring og andre store politiske Formaal, kun lidet Haab om, at der med Lethed kan vendes tilbage fra disse Overdrivelsler; jeg troer, at der kun er eet Hovedmiddel derimod, og det er, at Byrden bliver utaalelig. — Jeg skal nu tillade mig at dvæle nogle Dieblkke ved den Plan, den ærede Finantsminister har fremstillet, hvorefter han vil raade Bod paa den forhaandenværende Underbalance, eller hvorved han vil tilveiebringe de ekstraordinaire Midler, hvorved de Udgifter, der ikke kunne dækkes af de ordinaire Indtægter, blive at tilveiebringe. Ministeren sætter det, der skal tilveiebringes ekstraordinært til 5,149,000 Rd., og han vil tilveiebringe denne Sum ved Brug af Activerne af 2,900,000 Rd. samt ved en ekstraordinaire Skat af 2,250,000 Rd. Dette Forslag støtter sig paa en Tilstand, som jeg finder i sig indeholder en stor Uretfærdighed. Her er ikke paaregnet nogen Forandring i Lødblovens Satser; — idetmindste har jeg ikke seet Ministeren antyde noget Saadant, men i ethvert Fald er Forslaget begrundet paa, at Krigsskatten paa Vareindførsel og paa Brændestinstilvirkning skal blive ogsaa iaar. De, der erindre den Maade hvorpaa Krigsskatten i sin Tid blev, jeg kan sige stormet igjennem, under trykkende Forhold, ville vide, at det dengang almindelig anerkjendtes, at det var saameget mindre rigtigt at komme med en saadan Beskatningslov, som det var øiensynligt, at de fleste af de Satser, der bleve forhøiede, i Særdeleshed vilde indbringe Noget, fordi de kom til at, paahvile Befolkningens store Mængde. Det er denne ulykkelige Omstændighed, der gjør at den mindre bemidlede Mand gennem denne middelbare Skat kommer til at yde forholdsmaessig mere, jo mindre bemidlet han er, naar han da ikke er saa fattig, at han ikke selv kan anskaffe sig sit Livs Fornødenheder. Det er en Indkomstskat i en modsat Betydning, saaledes at de Fattige yde meest. Jeg mener nu, at naar Regjeringen dog vil gaae